

Вѣстникъ „Смѣшлю“
Излиза всяка Сѣбота.
Редакцията и Администрацията си
намѣрватъ въ печатницата на в.
„Българско Знаме“ при
Издателя и Отговорника:
Ив. Дочковъ.
Единъ листъ: едно грошче.

С М Ъ Ш Л Ю .

Цѣната на „Смѣшля“ е:
За цѣла година:
въ южна България 2 рубли нови
въ север. България 2½ руб. нови
За 6 мѣсеци:
За отсамъ Балкана 5 франка.
За отгатакъ Балкана 6 лева
Така и за другитѣ България, кои-
то сѣ извънъ отъ нашия сипуръ.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

ВАЖНО

!!! НАПОМНЮВАНІЕ !!!

За послѣденъ пѣтъ редакцията на Смѣшля обявява на всички дописници, че които желаятъ да видѣтъ обнародвано писаното отъ тѣхъ, трѣбва да бѣде прѣди всичко истинно, отъ общъ интересъ, кратко, ясно и въ всякой случай придружено съ подписчето на дописника. Друго яче писаното имъ ще остане мендеръ-алтх.

9-й Мартъ — Пролѣтъ.

(Св. Четиредесать Мѣченици).

Замириса вече на пролѣтъ. Бабиното Мартино слѣвичице хванѣ да стошлюва както словеснитѣ, тѣй и безсловеснитѣ животни. Тѣ си подаватъ вече главитѣ като лалугери, и захващатъ да се прѣпичатъ като гущери или да се пощятъ на слѣнцето като светогорски калугери.

Цѣлата природа е весела и замѣтна. Всякой се е подалъ на вѣнъ като охлювъ рогата и мисли, и смѣта, и празнитѣ си джобове прѣмѣта. Зимнитѣ *кажри* останѣхъ като *боклукъ* въ *ажри*, а пролѣтнитѣ *хесапи*, тѣ задаватъ страхъ като Анадолски *касани*. Гѣсеничкитѣ, тѣзи постници, хванѣхъ да се испупватъ и да нагѣватъ крѣхкитѣ напѣпени дръвца. Брѣмбарчетата хванѣхъ и тѣ да подхвъркатъ и да имъ се чува гласецътъ. Съ една рѣчь: всичко е миловидно, нѣ не и толкозъ свидно.

Дѣдо ви Смѣшлю и той е излѣзълъ на това Божие слѣвичице да се прѣпича и да пуха и оттърсюва дръхитѣ си, калпакътъ си и съдранитѣ си вече отъ ходъ царвули; а още повече (не е срамота да се каже я?) да си попоци косата, брадата и празнитѣ джобове за здравие на своитѣ *мощерии*. Той е *кирливъ*, *сѣдранъ* и *гладенъ*. Да се омие и да се обръсне и прѣдрѣсне както всичкитѣ хора, пари пѣма; да се позакрѣпи и да се попрѣмѣни та да не ходи такъвъ *сарсала* и *раскинепъ*, пари пѣма; да си свари и той *хошавецъ* дол-

мички (сармички), да си купне *охтаподецъ*, *охлюски*, *мидички* и *фацинъ* *фастѣжъ* та да заприлича и той на светогорский постникъ, пари пѣма; съ една рѣчь, ако би да се не свѣстятъ г-да мощерии-тѣ му да му притечатъ по-скоричко на помощъ, той и днесъ не ще да може да отпраздиува както трѣбва този тържественъ день на Св. Четиредесать мѣченици день, въ който сухо и сурово се събужда, день въ който за честь на тѣзи Св. Четиредесать мѣченици хората изидатъ по 40 долнички, испиватъ по 40 чапички *сабагланъ* бѣла-радка, а отъ пладиѣ до срѣдъ пощъ на 40 мѣста по 40 чешки винице или по-покрыто да го кажемъ *червенъ-петку*. Той пакъ трѣбва, като глѣда другитѣ, да се облизва, да прѣмласква, да прѣгльнца прѣсѣхичлитѣ си плюнки и да го хванѣ като конъ зазѣбни. Ами ако му се поще или поревие отъ нѣйдѣ нѣщичко, тогава? . . . Тогава вие *смѣхолобови*, а *неплатчици* г-да, г-жи и г-ци ще му берете грѣхътъ на старо врѣме. Не се сърдѣте, нѣ си плагѣте, и дѣда си Смѣшля поразвеселѣте, та и той да му истръси единъ *гулай* и да рѣче въ веселбата си: гуляй, бре Смѣшлю, за да знае Мара, кога е кумувала, и на тѣпанчето петъ пари дала!

Колкото за гѣсеничкитѣ, които хванѣхъ да газятъ и да нагѣватъ крѣхкитѣ дръвца Смѣшлю ще кажи, (и като скрибуцлива ось (дингилъ) съ катрапъ крачката имъ ще намажи), че тѣ като скоро излупени, крачката имъ по-скоро ще бѣдѣтъ испочупени и отъ болки щомъ засвирятъ и кормитѣ си на горѣ ще навирятъ. Тѣзи гѣсенички твърдѣ сѣ се наплодили по насъ, нѣ дѣдо ви Смѣшлю като ще имъ види смѣтката.

А на брѣмбарчетата, на които гласецътъ хванѣ да се чува, и които твърдѣ отъ рано хванѣхъ да обикалятъ кѣшоритѣ на трудолюбивитѣ ичелици, дѣдо ви Смѣшлю скоро ще види и тѣмъ смѣтката! Той е приготвилъ една паница медъ и щомъ се начевалятъ да ядѣтъ, той ще ги исхваща и ще ги избие; и така да оттърве страната отъ тѣзи *паразити*.

Въ заключение на всичко това, дѣдо ви Смѣшлю не забравя дѣ-

жността си да напомни на венчки, които го слушатъ, и които разбиратъ отъ языкътъ му че тази година ще има голѣма борба за истрѣбванието или неистрѣбванието на горѣпоменѣтитѣ животинки.

Политицитѣ ще искатъ да живѣятъ, нѣ да пѣмѣятъ.

Дипломатитѣ, ще викатъ да се биятъ, нѣ да се криятъ.

Оптимиститѣ, ще ги насърдчаватъ да се расплодяватъ, нѣ да си не додѣватъ.

Пессимиститѣ, ще имъ подпшуватъ да се каратъ, нѣ да се не борятъ.

А дѣдо ви Смѣшлю ще ги докара единъ други да се почукатъ догдѣто всички испукатъ.

Браво! браво! браво!

По добрѣ е късно да се вразуми човѣкъ отколкото никога! Работата е врѣдъ, 2-ий Мартъ трѣбва да остане записанъ съ златни букви въ нашата бѣдна история Вратѣтъ на дяволѣтъ се строши, спасението на Автономийцитѣ се подписа. О каква радостъ, о какво щастие! Приятелскитѣ сношения се подновихъ, камѣкътъ на притиканието се прѣмахихъ! Съгласието и единадушнето се срѣщнихъ и се прѣгѣрихъ! Телеграфическитѣ жици занесохъ тази радостна новина тамъ гдѣто трѣбва, и *лекето* на непризнателността, което ни бѣше зацанало бѣдѣшитѣ надѣжди, се избѣрса. Отъ тази радост по-голѣма може ли да бѣде? Да, то се знае, че не може, нѣ само за тѣзи, които я чувствуватъ, и които я очаквахъ и желаяхъ; колкото за тѣзи, които я не очаквахъ и не желаяхъ, тя е грѣмъ, тя е свѣтканица, тя е стрѣла, тя е смъртоносенъ ударъ, тя е чума! Тѣ треперятъ, тѣ се тухкатъ, тѣ се хапятъ, тѣ ще исхвъркнатъ изъ кожитѣ си! Една рѣдка ги е погнѣла, щото да е възможно ще испокѣса и чравцата имъ! Лелицийтѣ имъ кравай останѣ безъ край! . . .

Ха-ха-ха-хааа! Не пада ли се сега на дѣда ви Смѣшля слѣдъ такава една радостъ да се падуе и да се изсмѣе на пукъ на тѣзи или на тогози, които или който и

искаше да води хората за носът? Да, то се знае, че му се пада, и той без да чака да го поканят иземива се и казва на всички непризнатели: чуйте и разумйте неблагодарни твари, че Смъшлю още много ще ви твари, съ нажежена маша ще ви пари догдѣто ви докара да ви дойде умътъ въ главата и да разумѣте, че не е лесно да се рита ерѣщцу устена; а при това и да ви наномни, че: гласъ *народенъ* — гласъ *Господенъ*.

За утѣшение прочее на тази новина Смъшлю имъ прѣпорѣчва *сарж-сабуръ*, който е най-сгодниитъ цѣръ за подобни въртоглавски болести.

Изъ Смъшлиовий дневникъ.

— Пловдивскитъ бакали-чакали дали прошение на Н. С. Г. У. за да се не въвождатъ още новитъ десетчипи мѣрки, че това щѣло ужъ да ги поврѣди въ търговията. Виждете умъ, виждете домогвания! Новитъ мѣрки щѣли да даджтъ сибънка на търговията. Много глупости бѣхме чували до сега, но като тази никога! Когато въ Турско не дадохъ сибънки на търговията то колко повече въ Пловдивъ?! Кучетата нека си лаятъ, керванътъ да си върви.

— «Баба Марица» все има да се расправя съ кучетата. Тя въ бройтъ си отъ 1-ий Мартъ е още по смѣшна, защото има да се расправя съ имаретскитъ кучета. Знаемъ ги и ние, чепоухаватъ, нъ догдѣто не ухапатъ *муниципалитѣтатъ* т. е. Градскій Съвѣтъ, тѣ нѣма да се петрѣбятъ. Че ухапали «Баба Марица» или дѣда «Смъшля» когато е по ревизия въ Пловдивъ, кой те рита, кой те пита! Нъ види се че «Баба Марица» не знае, защо се расхождатъ тѣзи животни така свободно: тѣ се расхождатъ защото врѣмето е мѣгляво за градскитъ съвѣтници.

— Смъшлю си бѣше стѣгнѣлъ царулитъ да иде да си купи протоколитъ на Областното Събрание отъ сесията на 1881 год.; нъ като се научи, че тѣ не били още свършени отъ държавнитъ топографични писари, той се отказа отъ намѣрението си, защото се пакъ и научилъ, че и тази година не е познато далъ ще излѣзѣтъ на бѣлъ свѣтъ. Чакай, ако си нѣмашъ работа! . . . .

— Прѣводачитъ всици сж заняти денъ и нощъ безъ да яджтъ и безъ да спятъ съ прѣвожданието поправителнитъ бюджети на турски за първитъ три финансови уражжения. Щомъ ги свършатъ и ги испратятъ на Агата, работата ще се поправи. Ние признаваме голѣмата енергия на Н. С., нъ познаваме и *табихетя* на напнитъ аги. Много ще имъ викаме ние *чаршамабаджръ*, а тѣ ще ни викатъ *першембаджръ*. Дано Господъ друго-яче да ни отърве!

— Съобщаватъ ни, че единъ високъ като дѣлгъ Диму безъ еокали вѣстникаръ съ голѣмъ рунтавъ калпакъ, съ голѣмъ читаль и съ малка гърбица щѣлъ да напусне вече вѣстникарството, защото не било берекетлия и оевѣнъ едни блуткави дописки нищо друго не приемалъ отъ абонатитъ си. Ако е истена, Смъшлю го съжгалава, гдѣто се е свѣстилъ твърдѣ късно.

— Изъ една дописка извличаме слѣдующето: — Защо «*Нар. Гласъ*» става органъ на частни страсти и цааапъ печати гдѣ що завърне? Отговоръ: защото толкозъ му стига пинего, и защото и той прилича на господарѣтъ си.

— Пашкѣтъ ни изъ г. М. II-ша, че общинаритъ трѣгнали да събиратъ пари по дюкянитъ и по механикѣтъ за да заплатятъ на учителитъ си, и че едва можали да съберѣтъ четири голи нули като тѣхнитъ праздни тикви. Несполуката имъ била въ това, защото Арму-даа, Хаджи Алия и Дерменджия които сж били общали да даджтъ по една лира, не дали. Слѣдъ това за да се утѣшатъ, тѣ отишли въ Варламовото кафене, гдѣто е попското дружество, и са натрѣскали както трѣбва, а учителитъ и до днесъ чакали за облага.

— Слухъ се растака и протака изъ градѣтъ ни, че читалищнитъ членове щѣли да се съберѣтъ на Благовецъ и да въскрѣсатъ читалището. (Б. на См. Пѣ-добрѣ е да чакатъ до Въскрѣсенне. *Аджелейленъ шимлигъ йокъ.*)

— Единъ любопитенъ ни пита: защо префектѣтъ имъ не е стѣпилъ още въ църквата и далъ не трѣбва да стѣпи за да даде привѣтъ на подвѣдомственитъ си? — Отговоръ: що ще лиеца на пазаръ? Ами ако падне нѣкое кандило на главата му!

— Г-нъ П. С. В. изъ село. . . . ни съобщава едно чудо, което безъ друго трѣбва да се причисли между седемтѣхъ чудеса на свѣтътъ. Чудото е: че дѣдо имъ пощъ на сирени заговѣзни се направилъ на мечка и ходялъ да плаши паството си отъ къща на къща. Оевѣнъ това толкова знаялъ да си прѣправя гласѣтъ на мечка, щото прѣди да усѣятъ селенитъ, че е дѣдо имъ пощъ, той изялъ нѣколко *кюскии*, и нѣколко хананията отъ кучетата, които сж били хвърлили възъ него като възъ истинска мечка.

ПАТРОНИ.

Като недаде Господъ да живѣеме раздѣлно, какво ще правиме, трѣба да живѣеме наедно. Урра, да живѣе Румелия — докѣтъ плаща.

Стам. и Декюбъ.

***

Хубаво прѣдлага «Съединение» да имаме юридически факултетъ, но кой ще прѣподава науката за *злоупотрѣбленията*?

Единъ интересующъ.

***

Неще ли бжде пѣ-добрѣ ако се усигори Дирекцията на общитъ егради противъ огънъ, градушка и други директоровздорни елементи?

Единъ агентъ отъ Дачия-Ромъния.

***

Да, правосѣднето е баттардисано!

Робертъ Мишелъ и Куцолия.

***

Баронъ Гендовичъ че иска да стане депутатъ? Слава Богу, богушитъ ще заскъпнатъ. . . .

Единъ Кундурадъция.

***

Дядо Милетия че билъ пратенъ въ мѣнастиря? *Uivat seduens!*

Единъ отъ «Южната».

***

Генералъ Губернаторѣтъ се помирилъ

съ рускитъ генералъ консулъ, язжкѣ, че останахъ безъ работа!

Единъ мюзевиринъ.

***

Генералъ съмъ и генералеката ще я карамъ.

Генералъ Соболевъ.

***

Нека врѣжжѣтъ на новото министерство въ Бжлгария чешѣтъ съ червенъ конецъ за да не уручаса! *Една баба.*

***

Думжѣтъ послѣ че бжлгарската младѣжк не «омерзилася». Шо трѣбаше на Стоилова да върва въ генералевитъ слова? *Молчановъ.*

***

На мене е все равно. И тѣй ми е добрѣ и инакѣ ми е добрѣ. «*Марица*».

***

Горчаковъ се поминалъ. Сега трѣба да чакаме Бисмарка. *Смъшлю.*

***

Какъ тѣй? Екзархѣтъ въ княжеството ще е *пожизненъ* а въ другитъ Бжлгарии *непожизненъ*.

Единъ сгизматикъ.

***

Моля, като се помири Генералъ-Губернаторѣтъ съ рускитъ генералии консулъ, нѣма ли да се възкачи курсѣтъ на румелийскитъ монети?

Единъ чиновникъ.

***

Подврѣтъ толкова годни най-сетѣ имаме добро министерство!

«Балканъ».

Изъ Княжеството.

Тайна кореспонденция на «Смъшля»

София. Бие Смъшлю!

Хубраааа! министереката криза издѣнь въ дѣнь хванѣда си подава повече и повече рогата. Тя се е подпалила като старо купине и гори ли, гори. Туфафѣтъ е да се глѣда какъ тѣзи министри като дѣтца щомъ се порасѣрдятъ хвърлятъ хлѣбѣтъ си изъ рѣцѣтъ, и щомъ ги поумири майка имъ тѣ хемъ си търкатъ очитъ, хемъ го пакъ зиматъ. Такава е сжцо и нашата министерска работа въ столицата ни. Кждѣ ще ѣ излѣзе крайтъ, то е нѣщо хемъ невѣстно; защото не се знае още кой ще излѣзе *боракъ*; а извѣстно; защото е очевидно, че единъ та единъ ще се строши като ровко яйце, и ще оплещи и другитъ. Азъ не искамъ да ставамъ пророкъ нъ прѣдвждамъ, че съ този режимъ не е възможно да се върви напредъ! Единъ шие други пори. Конѣтъ се ритатъ, магаретата теглятъ. Кого да вървашъ, на кой свѣтецъ да се кланитъ и да палишъ свѣщъ, всѣкѣй се е побъркалъ! . . . .

Драгунитъ, това страшилище, този бичъ за народѣтъ, тази сбирщина отъ колѣ и отъ вѣжѣ пакъ си останва, защо сж толкозъ мѣли на нѣкои си венчки се чудятъ, а пакъ никому не дохожда на умѣтъ, че тѣ още трѣбватъ, защото тѣ сж *машиитъ* на новитъ режимъ, и безъ тѣхъ той не може да оществува! Да не бѣжъ тѣ, кой щѣше да затласка посерѣдъ ношъ дѣда Мелетия въ Рилския манастиръ? Този Мелетия, който се наслаждаваше на прѣвратѣтъ? Такива нека се червятъ отъ дѣлата си, и нека поонитатъ и тѣ сладостта му.

Нъ и Доростолочервенский в той не е за пара, и той знай да си оплете кошницата. Въртѣ сука хеле най-свѣтлѣ ще стане Софийскій за да се намира по-близо до покровителствуемитѣ си. Това нѣма да зарадва твърдѣ дѣда Екзарха, нѣ пѣни се, не пѣни се ще го погълне. Съ една рѣчь всичко по насѣ отива медъ и масло! Ако искашъ, бае Смишло, ела та си похани и ти! . . . (Б. на См. Не ви завиждамъ, нѣ не ви и okayвамъ)

Шомъ види какъвъ край ще земжѣ работитѣ, пакъ ще ти дражѣ. Сбогомъ за сега, защото ще идѣ на Хотелъ К-овъ да земъ френска лекция отъ новата учителка Русекния.

Ирѣмудрость Смишлюва

Чтение.

Тако глаголетъ Смишлю: който се смирява ще се възвиси, а който се възвисява ще се смири. Въ тази годишно-то Смишлюво календарче сж забѣлжени съ златни букви тѣзи думи писани: *пророческииъ духомъ*. Като снахъ струваше ми ся да виждамъ единъ истуканъ главата му отъ злато, трушѣтъ му отъ ерѣбро, а краката му отъ прѣсть. Той стоѣше при политѣ на една височина и толкозъ силно викаше, што бѣше непоплашилъ и вълчитѣ изъ дупкитѣ. Който минѣше оттамъ, треперѣше отъ дивитѣ му гласѣ. Пастири, стада, селени, граждани всички сж бѣхъ непокрили отъ страхѣтъ му, и чакахъ да се намѣри нѣкой, който да ги избави отъ този новъ гостъ. А като заминувахъ оттамъ да идѣ по ревизия чухъ го, стрѣснѣхъ се на прѣвъ пѣтъ, и май като че хванѣ да ми отбива. Нѣ удързостенъ отъ калпакѣтъ си и отъ телеграфическитѣ си царвули, азъ дебешката, безъ да ме угади истуканѣтъ, покатерихъ се по височината, качихъ се на връхѣтъ ѝ, и като взѣхъ единъ голѣмъ камъкъ, пустихъ го, който толкозъ силно се оттърколи долу, што, като шибнѣ истуканѣтъ по краката, този часъ се сгрѣмоляса.

Задоволенъ отъ тази неочаквана побѣда, провикнѣхъ се съ колкото си гласѣ можахъ: «овчари, говедари, воденичари, селени, граждани, изтѣзте, изтѣзте вече, и виждѣте плашилото си гдѣ лѣжи мъртво!» — Не слѣдъ много всички изтѣзохъ, и като се увѣрихъ, дограбихъ кой сопа, кой лостъ, кой колъ, и дойдохъ да добиятъ истуканѣтъ, който пѣшкаше и охкаше до толкова, што ечѣше цѣлата долина. Нѣ насмалко и азъ щѣхъ да си телесамъ, защото едни като не знаяхъ, че съмъ, азъ захванѣхъ да се катерятъ да убиятъ и мене. Напразно викахъ азъ, че съмъ Смишло, и че азъ съмъ който ги избавихъ, нѣ тѣ безъ да слушатъ оправданияето ми и да признаватъ добрината ми, навалихъ ме като бѣсни кучета. Отъ страхъ азъ се стрѣснѣхъ и сърдцето ми още тупа! Добрѣ че бѣше на еѣвъ, друго ячѣ щѣхъ да оцапамъ калцитѣ! Такава е човѣшката признателность!

Какъ се печели благоволение.

Изъ Смишлювата философия.

За да спечелишъ нѣкому си благоволение-то трѣбва да постѣшишъ така;

I. Ако си духовно лице трѣбва да се смирявашъ прѣдъ главата си, и да му

играешъ на такъво хора, на каквото те накара; друго-яче патерицата ще играе во плеситѣ ти, и ти ще се свиашъ като таралекъ безъ *сид*.

II. Ако си воененъ трѣбва да возишъ дѣцата на дружинниитѣ си изъ пѣтицата, трѣбва да носипшъ вода, да мнешъ паници; ако ли пѣкъ си въ щабѣтъ, трѣбва да клатишъ шапка на всякого и да се научишъ да говоришъ на всякого языка му: френски, нѣмски, грцки, турски, цигански и пр. . . . друго-яче много ще лижешъ паници съ двѣ звѣздици.

III. Ако си подвѣдомствененъ при нѣкоя голѣма клѣчка човѣкъ и желашъ възвишение, трѣбва да викашъ на черното бѣло а на бѣлото черно; друго-яче много ще се прозвашъ и като куче при касаница ще се падвашъ.

IV. Ако си абаджил, балакчия, бакалинъ-чакалинъ и искашъ да мнешъ на нѣкоя служба, трѣбва да знаешъ занаятѣтъ на *Лехъ-цифутитѣ*; друго-яче много ще лапашъ мухи вмѣсто круши сухи.

V. Ако си г-жа трѣбва да знаешъ да викашъ *боку комплиманъ бонъ-джуръ* да играешъ полка-мазурка да се свиашъ и развивашъ като ластикъ да си натруфена; друго-яче ти ще бждешъ признѣна като тиква зелена.

VI. Ако си училищенъ инспекторъ, префектъ, телеграфистъ, сѣдникъ, кметъ, градски свѣтникъ, трѣбва да знаешъ какъ се вари боза и какъ се дере коза; друго-яче прошенията ти много ще се подхвалятъ догдѣто се пропърлятъ.

VII. Ако си патриотъ, трѣбва да знаешъ какъ се цалува капотъ; друго-яче много ще биешъ ерина като бабината Керипа!

Баллата.

По модитѣ.

(Разговоръ: Стойка, Златка и Пенка.)

См. — Я, виждѣ салтѣ, Златке, колко ми лѣга
Тазъ нова мода, що съмъ ошила:
Тя тѣ ми кръста тѣничко отѣла,
Шото напразно не ме е била! . . .

Зл. — Какъ? Била тя е?! Мода да бие?!
Азъ не разбирамъ какъ е възможно,
Или пакъ друга тайна се крие?!
Да не е твойто, лудо нищожно? . . .

См. — Ахъ, остави се, че ме ядъ вдига!
Не бивало ужъ за насѣ купешко.
Отъ вълна ткано, то за насѣ стита . . .
Кога туй чуи, все ми е тежко!

Той щѣше да ме прѣбие снощи,
Че съмъ глѣдала другитѣ хора,
А пакъ не виждамъ че той се пощи,
И нѣма клѣчка дърво по двора.

Зл. — И азъ тѣ чинъ, хемъ съмъ вдвоица.
Стоя по три дни жѣдна и гладна,
Нѣ пакъ ми иска мода душица,
Подѣ други долна салтѣ да не падна.

Азъ не обичамъ като тазъ Пенка,
Да ѝ прѣлива отвѣтъ-отвѣтрѣ,
А пакъ да нѣма отъ мода сѣнка,
Нѣ съсъ тъкано все да се тѣгре!

Пен. — Добр' утро, мили мой сѣсѣдки!
Ахъ, Златке колко прилични моди!
По цѣло село днеска сж рѣдки . . .
Така напето кой ти я сбоди?
Хемъ га-че-ли е платѣтъ купешки?

Зл. — Купешки е я! Азъ не съмъ луда
Да носѣ моди прѣдени, тежки.
Ти какъ тѣ ходишъ, много се чуди!

См. — Азъ колко пакъ си чуда и мая,
Отвѣтъ и вѣтрѣ катѣ ѝ прѣлива,
Какъ можѣ безъ моди тѣ да остая,
И днесъ да не е ти най-свѣтлива?

Пен. — Я ми кажете, сестрици мили,
До колко може тозъ платѣ да трае?
Я виждѣе нижки колко сж гнили,
И отъ днесъ оше за ново бае!

См. — Махни се, Пенке, все си такава,
Оплѣзнула си все на тъкано!

Пен. — На рѣцѣтъ ми, то ми е слава,
И в' десетѣ години веднажъ додрано.

Зл. — На, ей го, Стойке, то се прозѣби,
Добрѣ си дума тазъ Пенка наша

Пен. — Купешко бива сѣщо катѣ гѣби
По два дни трайтѣ, утрѣ сж каша!

Тъкано, сестри, и пакъ тъкано,
То всекога е напѣлни кѣща,
То домъ събира много отъ рано
То гладни чѣрва не прѣборѣща.

С. З. — Да, тѣ е, сестро, то е най-право,
И нѣй отсега тѣ ще се трудимъ
За да си правимъ тъкано здраво,
Та на страница нѣщо да гудимъ! . . .

Що трѣба да се ѣде прѣзъ поститѣ?

Не ѣжте бобъ и фасулъ; защото мнозина е надулѣ.

Не ѣжте леца и грахъ; защото дяволитѣ ги е страхъ.

Не ѣжте рѣпа и туршия; защото чѣрвата ви ще сж въ бѣркотия.

Не ѣжте охлюви съ пилафъ; защото ще иска и хошафъ.

Не ѣжте раци и суливи; защото сж дълги години.

Не ѣжте маслини и праса; защото хлѣбѣтъ ви нѣма да вгаса.

Не ѣжте шарланъ и зехтинъ; защото ще векате и пелинъ.

Не ѣжте червенъ и бѣлъ лукъ; защото коремѣтъ ви ще стане на боклукъ.

Не ѣжте ричелъ и петмезъ; защото ще ви гони днесъ и пощесъ.

Не ѣжте стриди и ахтапотъ; защото ще останете безъ капотъ.

Наѣжте се съ коприва и чушка парлива, и ще видите какъ всичко добрѣ ще отива!

Дописки на „Смишля“

Гумново. На връхъ Св. Чстиредесатъ.
Дѣдо Смишлю!

Радвай се, и пакъ ще ти рѣчемъ радвай се. Изборитѣ ни за кметъ и за градски свѣтници бѣхъ едни отъ най-сполучливитѣ. За кметъ се избра г. Ангеличу, гражданниъ познатъ на всички по благоразушието си, по добрината си и по дѣятелностьта си! Населението ни е въ неописана радость. Сѣщо в градскитѣ ни свѣтници сж вѣжкѣ достойни за това звание, и народѣтъ очаква да наредятъ и поправятъ онѣзи анархия която бѣше го докарала до съвършено отчаяние.

Чуй една новина, дѣдо Смишлю, че да се чудишъ! На кой законъ се основава Градскииъ Свѣтъ та иска да съби

ра изново паритъ на издадениѣ патенти, когато всякой продавачъ си има патентната заплата за 1882 год. ? Той се мѣчи да ги събере изново съ това ужъ условие за 1882 и 1883 год. Гражданинѣ сѣ въ голѣмо вълнение, какъвто край земе работата нѣма да се забавимъ да ти явимъ.

Вървай, дѣдо Смѣшлю, че твърди ни домѣнчѣ като прочетохме въ бройтъ на „Нар. Гласъ“ отъ 2 т. м. гдѣто написанѣ не класически, нѣ скамбиджиски учители се домогватъ да се оправдаватъ отъ погрѣшките си, които сѣ познати даже и на малките дѣца; а въ ежното врѣме докачватъ и личността на редакторѣтъ ти.

Тѣ се домогватъ, че имало училищно настоятелство, и то трѣбвало да имъ яви погрѣшките. Ние питаемъ: гдѣ е това настоятелство ? И защо не се е подписало и то за да ги оправдае ? Види се, че не имъ дошла на умъ последицата: който се извинява, той се обвинява. Тѣзи трима г-да незнаятъ да пиятъ само вода. (Б. на См. *Первийтъ под писанъ отъ тѣхъ иска семеръ и азъ те му го туря, вторий е достоинъ за гайда, и азъ ще му я пайдъ, на третийтъ мляза чана, и азъ ще му я патрѣжъ. Пилъри ли село безъ кучечна шръгъжли безъ тощи!*)

Тѣ се домогватъ още, че редакторѣтъ ти нападаль Одр. Митрополитъ. Постѣжикитъ му тѣ блѣсватъ като ясно слънце. Нека идѣтъ въ Одринъ, нека отѣидѣтъ на *хотелъ Българил* и тѣ ще чуютъ всякитъ му истории отъ най-ревностниѣтъ и най-прав . . . пийтъ Българинѣ, който бѣше най-първиѣтъ му защитникъ и догдѣто се не увѣрилъ като Тома не щѣлъ да повѣрва. Като тѣхъ емъркачи много ще носятъ оне главни пѣчи! (Б. на См. *Азъ се не плашъ отъ такива кошаки, отъ такива скамбиль киятларж играчи . . .*)

Колкото пакъ за гдѣто си направилъ да скръжѣ братъ съ брата, то е тѣхна аллилуия казана безъ патрахилъ, защото ако има да дѣлжимъ нѣкому за нѣкаква добрина, то първо мѣсто залавяшъ ти. Истина изъ начало ни става мѣчничко като ни чуканешъ нѣ послѣ се радваме. Толкова за сега до пѣтъ повече.

слѣдватъ 15 поднеси

(сѣ молба да се обнародватъ само така:)

Кеку Солакѣтъ.

Тело Илмита.

ПОЛИТИКА

Турекитъ цариградски вѣстници сѣ почти полудѣли. Тѣ кръчатъ, викатъ, че нотата на г. Цанова не била правилнична, относително на недвижимитъ имуществва на мослюманитъ. Тѣ настояватъ да се продължи срокѣтъ; а ставатъ слѣни на това, що се върши изъ държавата имъ. Агитѣ продаватъ безъ милость имуществата на забѣгнѣлитъ българи въ Княжеството и въ Ист. Румелия; българиитъ нѣмани това право, и Княжеството ни щѣло да закустъе! Това сѣ министерски доводи и философствувания ! Пусти крагуни кога ли ще уздрѣвятъ !

Тѣ сѣщо крѣятъ и за възстанѣнето въ Армения, и си знаятъ своята. Затварятъ, мжчатъ, биятъ дано го потушатъ; нѣга-че-ли Европа се усѣтила за варварщинитъ имъ и е прострѣла погледитъ си къмъ онази мжченическа страна. Армениятѣ теглила сѣ сѣщиѣтъ като нашитъ прѣди освобождѣнето ни. Който

Печатница на вѣстникъ „Българско Знаме“

е ученъ, който е заможенъ, той е копѣта, и хайде въ дръггольника!

Лондонската Конференция е измѣтила яйцето, нѣ какво е пѣлъзо, още не е никому познато. Едни думѣтъ че е пѣгле други казватъ че е еричка, нѣ днесъ утрѣ то ще излѣзъ на явѣ.

Черна-Гора е наекла пакъ Агата или да й даде съ добро дължимото или ще си го земе съ ножъ въ рѣцѣтъ

Австрия май й принаде отъ Лондонската конференция, нѣ когато кукуринге тогава ударѣтъ ще я стигне.

Гърция е въ тмуръ за смъртъта на Кумундоросъ. Богъ да го прости!

Руссия. Съ горяста си съзли и Тя оплаква смъртъта на одного отъ най-знаменититъ си политици — Князь Горчакова! — Бисмаркъ и той лѣгнѣлъ боленъ, нѣ дали ще избѣгне и този пѣтъ отъ стрѣлитъ на смъртъта? . . .

ШЕРЕНИ.

Шо да ти прави брадата, когато го нѣма въ главата. Единъ абаджия се прѣдставилъ прѣдъ единъ директоръ нѣколко пѣти за служба; нѣ той го накаралъ да му даде прошение, и когато се прѣдстави прѣдъ него, да се прѣдстави както трѣбва. Абаджията извършилъ точно заповѣдта му. Подаль прошение и слѣдъ нѣколко дни се прѣдставилъ прѣдъ директорѣтъ прѣмвѣненъ *ала франага* съ рѣдиготъ, съ ракавици, съ кашела, съ бастунъ и съ брада. Директорѣтъ му рѣкълъ: *г-не шо да ти прави брадата, когато го нѣмашъ въ главата!*

Утрѣ. Една госпожа вее пекла мжжѣтъ си за модѣ! Той като я обичаль отъ срдце и не искаль да си развали спокойствието съ нея, утѣшаваль я вее съ думата: *утрѣ.* Единъ денъ като дотегнѣло на г-жата, тя му извикала: — нѣма ли да се свърши това *утрѣ* ? — Да, любезна моя, отговориль той: *утрѣ.*

Ипение наздравници. На едно угощение като се шили много наздравници единъ г-нъ, който не билъ привикнѣлъ да ипе много, нашиль се добръ. На заранѣта като испрезняль иикаралъ изъ оборитъ си едно магаре, нашляилъ му едно ведро вода и магарето шилошило догдѣто се нашло. Слѣдъ това той захванѣлъ да го кани да ипе още като му думаль: пий за здравнето на г. А.; пий за здравнето на на г. Б.; пий за здравнето на г. В. нѣ магарето не погледвало биле къмъ ведрото. Тогава той си помислиль и рѣкълъ: само човѣкъ нѣма мѣрка!

Я го погледни съ моитѣ очи. Двѣ приятелки се сгодили, на едната годеникѣтъ билъ много хубавецъ, а на другата — страшенъ грозникъ. Онази що се сгодила за хубавецѣтъ по елучай като видѣла грозникѣтъ рѣкла на дружката си: Сестро! какъ се сгоди за такъвъ грозникъ! — Грозникъ ли е ? некорчила се дружката й: *я го погледни съ моитѣ очи.*

ТЕЛЕГРАММИ.

Пловдивъ. — Едни се радватъ, други плячатъ. Радватъ се тѣзи, които плачатъ, а плачатъ тѣзи които прѣди 9 дена се радвахъ. (Б. на См. Хж-хж разумѣхъ за какво некаге да кажете ! Радвайте се и веселѣте се съ мене заедно, защото се счуни вече на дяволѣтъ кракътъ.

Ами въргоглавитъ ще се колебаютъ ли още ? !)

Тамже. — Венчикитъ песолуки виеятъ качени на куки съ главата на долу като шуки. Тайни митинги ставатъ нѣ пари вече не праватъ. (Б. на См. Нека имъ подухатъ та да еграватъ.)

София. — Борбата е вече открита, нѣ никой шкого не пита. Работата е все за топлията пита. Б. на См. Топлята пита сега присѣда защото нѣма спреще.)

Тамже. Дѣдо Милетий отиде да исплаща грѣховетъ си въ Рил. манастиръ. (Б. на См. На добъръ му часъ и добри поети.)

Русчукъ. — В. „*Видѣлица*“ щѣлъ да се примѣсти да се издава въ София. (Б. на См. Добръ, ама „*Славлинъ*“ ще остане спрече, а в. „*Българинъ*“ ще плачи.)

Харманлий. — Горката учителка не е дошла да дѣри мжжъ, ами да докара дѣждъ. (Б. на См. Ако ще и свѣтъ и лапавица да докара, налѣ не е стара, може и друго да на . . . ра!)

Варна. — Нашитъ гагаузи ходятъ все съ махмузи, нѣ грѣчнинната знае да ги хлузи.) Б. на См. То е отъ *хавати* на морето и отъ табихети на гърчето.)

Сливенъ. — Хората хванѣхъ да се причипатъ на Мартеново слънце, нѣ още не се сгравятъ, защото прѣдставленията имъ додѣватъ. (Б. на См. То е отъ въздуха който често ги пуха.)

Солунъ. — Гърцитъ ги е вгрѣло не толкозъ отъ даденото прѣдставление, колкото отъ скорошното дохождание на духовенъ глава. (Б. на См. Дай, Боже ! Отъ тази повинна по-добра и по-сааламъ — здравие !)

До Русчукската градска полиция. — Алекс. Векслеръ отъ голѣмни си нѣмекѣ патриотизмъ *повѣспилъ*, за това дръжте го.

Сливенъ. — Окръжното Сждилище потвърди избора на градскѣ ни сжвѣтъ, понеже констетаторитъ не били на брой толкози, колкото е казано въ етатута.

Бургазъ. — Нашиѣтъ тукъ изборъ е подѣ давия. Изборѣтъ на тритѣ пункта непременно ще бѣде унищоженъ. Виновинкѣтъ е оцапаль калцитъ да не са прѣбелѣдва за фалишность. (Б. Р. Кое е въ града ви законно, та и изборитъ да сѣ законни ?)

Сливенъ. — На 7-ий того еа отвори Главниѣ Сжвѣтъ. Важни прѣдложения ще има да се разгледватъ въ тази му сесия. Ще има прѣдложение за подновяванieto на в. *Сжвѣтникъ*. (Б. Р. Ишаллахъ въ идущий брой на Смѣшля ще дадемъ подробенъ отчетъ за нашиѣ ареопагъ.)

Отъ редакцията на Смѣшля.

Отъ Пѣвненъ ни пиши Г. Х. Буржевъ, че щелъ да бѣде даденъ подѣ сждъ за доисеката отъ сжкий градъ помѣстена въ 25-й брой на Смѣшля. Редакцията на Смѣшля являва, че не е Г. Буржевъ нашиѣ доисеникъ отъ Пѣвненъ, а е другъ единъ. Който еа сматри за докаченъ отъ помѣнатата доиска, нека тѣгли на сждъ *Сжвила*, ако му джржи бѣро.

Тазъ седмица получихме отъ Стара-Загора нѣколко приятелски писма, които ни явяватъ, че венчко писано въ доиската отъ Ст.-Загора, помѣстена въ 27-28 брой на Смѣшля било неистина и клѣвѣта. Ние сжжелываме за гдѣто написитъ доисеници не ни явяватъ нѣщо истина и лишено отъ партизишки цѣли. За наирѣдъ ще се обнародватъ само такива доиски, авторитъ на които ни сѣ познати съ своята честность и далѣчь отъ партизанство.

Отговорникъ и Издатель Ив. Дочковъ.